Η σιωπή των Ευαγγελιστών για τα πρώτα έτη της ζωής του Χριστού (Αρχ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Μαΐου, 2007

Τα Ευαγγέλια δεν είχαν σκοπό να εκθέσουν με λεπτομέρειες όλη τη ζωή του Χριστού. Αναφέρουν μόνο τη δημόσια δράση του (η οποία αρχίζει από το 30ο έτος) και αυτή όχι με λεπτομέρειες, αλλά κεφαλαιωδώς. (βλ. Ιω. κα’ 25). Μόνο εισαγωγικώς περιγράφουν τα γεγονότα της Γέννησης, της Περιτομής Του κτλ. Η ζωή του Ιησού, μέχρι του τριακοστού έτους, ήταν καθαρά ιδιωτική στο οικογενειακό Του περιβάλλον, χωρίς να έχει κανένα αντικειμενικό ενδιαφέρον. Γι’ αυτό και οι Ευαγγελιστές αντί άλλης περιγραφής λένε επιγραμματικά: «*Το δε παιδίον ηύξανε και εκραταιούτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας και χάρις Θεού ην επ’ αυτό*» (Λουκ. β’ 40).

Ένα αξιόλογο γεγονός που παρουσιάζει αυτή η περίοδος και το αναφέρουν οι ευαγγελιστές, είναι ο διάλογός Του στο Ναό με τους σοφούς του Ισραήλ. Μερικοί υποστήριξαν, ότι κατά την περίοδο αυτή πήγε στις Ινδίες για να σπουδάσει, άλλοι μάλιστα λένε ότι μαθήτευσε κοντά στους Εσσαίους. Αυτές οι εκδοχές, όμως, δεν είναι βάσιμες για τους εξής κύριους λόγους:

α) Τί χρειαζόταν τις σπουδές ο Ιησούς, ο όποιος ήδη στα δώδεκά του χρόνια κατέπληξε τους πάντες στο Ναό;

β) Γιατί οι συμπατριώτες Του έλεγαν «Πως ούτος οίδε γράμματα **μη μεμαθηκώς**», και «πόθεν τούτω η σοφία αύτη και αι δυνάμεις»; (βλ. Ιω. ζ’ 15 και Ματθ. ιγ’ 54). Ηταν δυνατό να αγνοούσαν την μετάβασή Του στις Ινδίες όπως και τις σπουδές Του;

γ) Πώς οι εχθροί του οι Φαρισαίοι δεν τον κατηγόρησαν με την κατηγορία αυτή, εφόσον ισχυριζόταν ότι ήταν Υιός του Θεού;

δ) Πώς οι μαθητές Του και οι πρώτοι οπαδοί Του δέχτηκαν να υποστούν φριχτά μαρτύρια για χάρη Του, εφόσον γνώριζαν ότι Αυτός δεν ήταν από το Θεό, αλλά ήταν ένας κοινός λαοπλάνος, που όφειλε τη διδασκαλία και τα θαύματά Του στις Ινδικές ή Εσσαϊκές επιδράσεις που δέχτηκε;

(Πηγή: «Αντιαιρετικόν Εγκόλπιον»)